Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Κάρπ. Ρόδ. Διὰ τὴν σημ. πβ. Νικάνδρ. Ἀλεξιφάρμ. 358 «νεαλὴς ὑπὸ οὔθατι μόσχος | βράσσει ἀνακρούουσα χύσιν μενεικέα θηλῆς». Συνών. *ἀναδένω* **4**.

ἀνάκρυφα ἐπίρρ. Ζάκ.

Ἐκ τῆς προθ. *ἀνά* καὶ τοῦ ἐπιρρ. *κρυφά*.

Κρυφίως: *Ἐπολέμαε μὲ τρόπο κρυφὰ κι ἀνάκρυφα νὰ τὸν ἐλάσῃ.* Συνών. *κρυφά*.

ἀνακρυφτὰ ἐπίρρ. *ἀνεκρουφτὰ* Μύκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. **ἀνακρυφτός*.

Οἱονεὶ κρυφίως, ἀφανῶς ὑπὸ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης: *Τὰ βάν' ἀνεκρουφτὰ* (καταδυόμενος εἰς τὴν θάλασσαν πιάνει τὰ εἰς τὸν πυθμένα ἀντικείμενα).

ἀνακύκλιασμα τό, *ἀνατσούκλιασμα* Ἀθῆν. (παλαιότ.) *ἀνατσοῦκλιασμα* Εὔβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. **ἀνακυκλιάζω*.

Ἡ περιτύλιξις τοῦ νήματος ἐκ τοῦ ἀδρακτίου εἰς τὸ τυλιγάδι. Συνών. *ἀνακύκλισμα* **1**, *τυλιγάδιασμα*.

ἀνακυκλιδίζω Κρήτ.

Ἐκ τῆς προθ. *ἀνὰ* καὶ τοῦ ἀμαρτ. ρ. *κυκλιδίζω* <*κυκλίδι*.

Περιστρέφων τὴν ἀνέμην τυλίσσω τὸ νῆμα τοῦ περὶ αὐτὴν κυκλίου εἰς τὰ μασούρια: Ἄσμ.

Κ' ἔκαμ' ἕνα κουβαράκι | ἴσαμ' ἕνα ροβιθάκι,
ποῦ νὰ πάῃ νὰ τ' ἀναχύσῃ | καὶ νὰ τ' ἀνακυκλιδίσῃ;

Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀνακυκλίζω* **2**.

ἀνακυκλίζω Δ.Κρήτ. Κύθηρ. *ἀνακιουκλίζω* Πελοπν.(Μάν.) *ἀνατσουκλίζω* Ἀθῆν.(παλαιότ.) Εὔβ.(Κάρυστ.) *ἀνατσουκλίζω* Εὔβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ.) Μέγαρ. *ἀνεκυκλίζω* Α.Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Χίος

Ἐκ τῆς προθ. *ἀνὰ* καὶ τοῦ ρ. *κυκλίζω*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Κατασκευάζω κυκλίον τοῦ νήματος τυλίσσων αὐτὸ ἐκ τοῦ ἀδρακτίου εἰς τὸ τυλιγάδι Ἀθῆν. (παλαιότ.) Εὔβ. (Αὐλωνάρ. Κάρυστ. Κονίστρ.) Μέγαρ. Χίος: *Μὲ τὸ ἀράλιστρο ἀνατσουκλίζουνε τὸ νέμα* Μέγαρ. *Ἡ μιὰ ἔμπαινε 'ς τὸν ἀνυφαντόλακκο τσαὶ ἔφαινε, ἡ ἄλλη ἔνεθε μὲ τὴ ρόκκα της τσαὶ ἡ ἄλλη ἀνατσούκλιζε* (ἐκ παραμυθ.) Ἀθῆν. || Ἄσμ.

Τσαὶ δέκα Λαμπροκύριακα κόρη γατάνι πλέκει,
'ς τοὺς οὐρανοὺς τὸ διάζεται, 'ς τὴ γῆν τ' ἀνεκυκλίζει

Χίος. Συνών. *τυλιγαδιάζω*. **2)** Περιστρέφων τὴν ἀνέμην τυλίσσω τὸ νῆμα τοῦ περὶ αὐτὴν κυκλίου εἰς τὰ μασούρια Κρήτ. Κύθηρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ἄσμ.

Μιὰ λυερὴ ἐνεκύκλιζε χρουσάφι καὶ μετάξι,
'ς τὸν οὐρανὸ τὸ διάστηκε, 'ς τὴν ἄμμος τὸ τυλίει

Ἀπύρανθ. Συνών. *ἀνακυκλιδίζω, ἀνεμίζω, καλαμιάζω, καλαμίζω, μασουρεύω, μασουρίζω, μασουριάζω*. **3)** Περιστρέφω τι βιαίως, στροβιλίζω Πελοπν. (Μάν.): *Ὁ ἀέρας ἀνακιουκλίζει τὰ ροῦχα.*

ἀνακύκλισμα τό, Δ.Κρήτ. Κύθηρ. *ἀνακιούκλισμα* Πελοπν.(Μάν.) *ἀνατσούκλισμα* Εὔβ.(Αὐλωνάρ. Κονίστρ.) Μέγαρ. *ἀνεκύκλισμα* Α.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνακυκλίζω*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ἡ περιτύλιξις τοῦ νήματος ἐκ τοῦ ἀδρακτίου εἰς τὸ τυλιγάδι Μέγαρ. Συνών. **ἀνακύκλιασμα, τυλιγάδιασμα*. **2)** Ἡ περιτύλιξις τοῦ νήματος ἐκ τῆς ἀνέμης εἰς τὰ μασούρια Κρήτ. Κύθηρ. **3)** Δίνη ἀνέμου, ἀνεμοστρόβιλος Πελοπν. (Μάν.): *Ἤρθε ἕνα ἀνακιούκλισμα καὶ μᾶς ἔρριξε τὸ σπίτι.* Πβ. *ἀνακύλισι* **2**.

***ἀνακύκλωμα** τό, *ἀνατσούκλωμα* Εὔβ. (Κύμ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνακυκλώνω*.

Ἡ κυκλικὴ ἀνάδεσις τῆς κόμης τῶν γυναικῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς.

ἀνακυκλώνω (Νουμᾶς 214,2).

Ἐκ τοῦ μεταγν. *ἀνακυκλῶ*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βάιγ.

Διαθέτω τι κυκλικῶς ἔνθ' ἀν.: *Θεριεύει καὶ βογγάει κι ἀνακυκλώνει τὰ δυό του χέρια γιὰ νὰ στραγγίσῃ τ' ἄκουρα καὶ γρίβα γένεια του ποῦ ἀνακατώνουνται καὶ μακρένουν ἰσιασμένα σὰν πετρίκια* (μαλλιὰ λαναρισμένα. Ἐκ διηγ.)

ἀνακύλισι ἡ, Πελοπν. (Λακων.) —ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 25

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνακυλίζω*, δι' ὃ ἰδ. *ἀνακυλῶ*.

1) Ἀνατροπὴ πράγματός τινος Πελοπν. (Λακων.) Συνών. *ἀνακύλισμα* **1**, *ἀναποδογύρισμα*. **2)** Σφοδρὰ κίνησις τοῦ ἀνέμου, θύελλα, ἀνεμοταραχὴ Πελοπν. (Λακων.): *Σήμερα ἔγινε μεγάλη ἀνακύλισι.* Συνών. *ἀνεμοζάλη*. Πβ. *ἀνακύκλισμα* **3**. **3)** Θόρυβος ΚΠασαγιάνν. ἔνθ' ἀν.: *Τὰ βόιδα ἔτρεχαν ὅλα μαζωμένα, τριποδιστὰ κατὰ τὸ μακελλειὸ μ' ἀνακύλισιν ἄγρια, μὲ μανιακὸ ποδοβολητό.*

ἀνακύλισμα τό, Ἤπ. Κρήτ. Χίος —*Λεξ.* Κομ. Δεὲκ Μπριγκ.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνακυλίζω*, δι' ὃ ἰδ. *ἀνακυλῶ*.

1) Ἀνατροπὴ *Λεξ.* Κομ. Δεὲκ Μπριγκ. Συνών. *ἀνακύλισι* **1**, *ἀναποδογύρισμα*. **2)** Παλινδρόμησις, ὑποτροπίασις, ἐπὶ νόσου Ἤπ. Κρήτ. —*Λεξ.* Κομ. Συνών. *ξαναρρώστημα*. **3)** Βαθεῖα σκαφὴ τῆς καλλιεργουμένης γῆς Χίος

ἀνακυλισμὸς ὁ, ἀμάρτ. *ἀνεκυλισμὸς* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Τὸ μεταγν. οὐσ. *ἀνακυλισμὸς* = κύλισμα πρὸς τὰ ἄνω ἢ πρὸς τὰ ὀπίσω.

Ἰσχυρὰ συγκίνησις, τρόμος: *Ἀνεκυλισμὸ ἤλαβεν ἡ καρδιά του, τὴν ὥρα ποῦ τὴν εἶδε τὸν ἤπιασε τρεμούλλα.*

ἀνακυλῶ, *ἀνακιουλίω* Πελοπν.(Λακων.) *ἀνακυλιῶ* Δ.Κρήτ. *ἀνεκυλιῶ* Α.Κρήτ. *ἀνακυλῶ* πολλαχ. *ἀνακιουλῶ* Πελοπν. (Μάν.) *ἀνακυλάω* Ἤπ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) *ἀνακιουλάω* Πελοπν.(Λακων.) *ἀνατσουλάω* Πελοπν.(Μάν.) *ἀνεκυλῶ* Α.Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *ἀνακυλίζω* Δ.Κρήτ. Πελοπν.(Λακων.) *ἀνακιουλίζω* Πελοπν. (Λακων.) *ἀνεκυλίζω* Θήρ. *'νεκυλίζω* Θήρ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. *ἀνακυλίω* = μετακινῶ πρὸς τὰ ἄνω κυλίων.

Α) Μετβ. **1)** Κυλίω τινὰ Πελοπν.(Λακων.): *Πρέπει ν' ἀνακιουλήσουμε τὸ παιδὶ* (δηλ. διὰ νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν θέσιν των τὰ μετατοπισθέντα ἔντερα). **2)** Ἀνακινῶ, μετακινῶ, κάμνω ἄνω κάτω πολλαχ.: *Ἀνακυλῶ τοὶς πέτρες - τὰ χώματα* πολλαχ. *Ἀνακυλάω τὰ σῦκα γιὰ νὰ λιαστοῦνε* Λακων. *Οἱ στρατιῶτες ἔψαχναν τὰ παλαιοστρώματα καὶ ὅλα τ' ἀνακύλαγαν* ΚΠασαγιάνν. Μοσχ. 17. *Ἀνακυλειοῦδαι τὰ χώματα* Λακων. **β)** Στρέφω τὴν ἄλλην πλευρὰν πράγματος, ἀντιστρέφω Πελοπν.(Λακων.): *Ἀνακυλάω τὰ σκουτία ποῦ λιάζοδαι.* **γ)** Παθ. κυλίομαι Πελοπν. (Μάν.): *Ἀνακυλήθη τὸ μουλάρι.* **3)** Σκάπτω, ἀνασκάπτω ΚΠασαγιάνν. Παραμύθ. 43: *Ἐτουμπειῶνταν μεταξύ τους μπλέχοντας τὰ κέρατά τους νὰ σκοτωθοῦν κι ἀνακύλαγαν τὸν τόπον καὶ τὰ χώματα γῦρο καὶ σειῶταν ἡ γῆς 'ς τὸ πάτημά τους.*

β) Παθ. σκάπτομαι, ὀργώνομαι, καλλιεργοῦμαι Πελοπν. (Μάν.): *Ὅδες ἀνατσουλειοῦδαι τὰ χώματα τσι ὀρειριαστῆς πεθαμένονε, θὰ βρέξῃ* (πρόληψις. *ὀρειριαστῆς* = ὀνει-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ